

באור הדיש (רומן מאת עטאללה מנצור, הוצאת קרני) נער ערבי יתום בורח לקיבוץ בישראל. משם הוא עובר לקיבוץ הרואר, אשר סמוך לו נמצא הכפר נוראללה. הוא אוהב את הקיבוץ ומאמין בתורתו. הוא היה יכול להיות מאושר, לולא סוד ערביותו המעיק עליו. כי הוא ערבי שאיבד את ער-ביותו; אם יגרשוהו מהקיבוץ לאן יפנה? אם אהובתו וחבריו יתכזבו אליו מה יאשר לו?

יש מקום רב לפחד. כי אידיאלים לחור, ואילו בחיי יומיום נראה כל דבר באור אחר. כפי שאמר מזכיר הקיבוץ, כאשר נודעה לו זהותו האמיתית של יוסי: „לא נוכל להחליט לקבלך כחבר, עד שלא נתרגל לראותך באור החוש“.

הקיבוץ מחליט. עטאללה מנצור (22), יליד כפר גייש הגלילי, למד עברית בהכשרה בקיבוץ שעריהעמקים, והיה מדריך נוער.

את הכשרתו העתונאית קיבל בהעטום ה-17, ועתה הוא כתב הארץ בנצרת. אין ספק שאפיוזרות רבות בספר שאובות מניסיונו האישי. כשהוא מתאר אסיפת חברים בקיבוץ יש לזה צליל אוטנטי. גם כשהוא מתאר אסיפת בחירות בכפר ערבי יש לזה צליל אוטנטי.

מעל לכל מגלה הסיפור, המסופר כולו בגוף ראשון, מה מתחולל בנפשו של צעיר ערבי שחולל ללכת בדרכי אבותיו, ושואף

סופר מנצור בדרך לקיבוץ

להיקלט בנימויות המודרנית של מדינה מתפתחת.

מרחוק נראה הכל כל כך מלא אור. יש סימוליות והור כה רב במלה אור, אור, ושוב פעם אור.

למען האור הוא מנסה להתראות כאחד. למען האור הוא מוכן להרכיב ראש ולענות אמן לכל דבר. אך מה הוא, למעשה, האור החדש?

הוא מתבטא בהצעת ההחלטה לקבל את יוסי כחבר בקיבוץ:

„אתם יודעים שבשבוע הבא המפלגה שלנו הולכת לבחירות. והיא עומדת על נפשה בפני התקפות מחוסרות רסן גם מצד הימין וגם מצד השמאל. ואסור לנו כאן לתת עילה לשונאי המפלגה לנצח אותה. על כן אני מציע לקבל את החבר יוסף לחברות מלאה בקיבוץ, בתנאי שכל מה ש-נאמר כאן לא יירשם בפרוטוקול של הישיבה. הקיבוץ מקבל עוד חבר, וזהו לא ערוב. לא יהודי. נוסף לזה, אני מציע כתי חלטה, שאת הדין הזה צריך כל חבר וחבר לשמור בסוד. זהו. האם יש הצעה אחרת?“

בצורה זו שללו מיזם את הזכות להיות אומלל. אך האם הוא מאושר? ומה יהיה על כל מטען המרירות, המצטבר בלב האני-שים שעליהם זורח האור החדש? זוהי שאלה, שגם בחיים אין עטאללה מנצור משיב עליה ברורות. הוא רק חוזר ומזכיר, שהתשובה עלולה להיות עגומה למדי.

לאחרונה פשתה בהלה בין נהגי מוניות השרות, בשני הקוים העיקריים של תל-אביב, קו 4 וקו 5. השמועות חזרו בעקשנות על כך, שחברת דן הנדיבה, זאת שנותנת לכולם הלוואות בלי ריבית, החליטה לסלק מן הקו את המוניות, המפריעות לה בשיטתיות מרגיזה לגרוף את כספי הציבור.

דרישת דן נראתה כנראה למשרד-התחבורה. עובדה: כשנדרשו בעלי המוניות לרכיב מונים, הותנתה קבלת-המונה בכך, שהנהגים יתחייבו להחזיל לעבוד כשרות, מיד כשירדו שאלה משרד-התחבורה. הנהגים סרבו לחתום על הסעיף, שנראה להם בלתי-הגון. מאותו רגע הופעל עליהם לחץ כבד — בעזרת משרד-הרישוי, המשרד סירב להעביר למבחן-השנתי כל מונית חסרת-מונה, ומונה קבלו רק אלה, שהתחייבו להפסיק לעבוד כשרות. רוב הנהגים נכנעו, חתמו על ההתחייבות.

הישיב מתגובה. אבל קבוצה אחת של נהגים התמרדה — נהגי השרות בקוים 4 ו-5. הם לא רק שסירבו לחתום, אלא סירבו לקבל מונים, שגם בלעדיהם הם יכולים לעבוד, כמוניות שרות. משרד-התחבורה, שהפסיק את השרות כבר עשר שנים תמיר מות, ועוד לא נמאס לה.

הסבלנות השתלמה לזן: כאשר החליטו נהגי המוניות שהגיע הזמן להחליף את מכוניותיהם ליצילות יותר וגדולות יותר, בנות עשרה מקומות, התברר שבמקרה חושב משרד-התחבורה גם הפעם, בדיוק כמו דן, הוא סירב לאשר את המוניות החדשות, אם כי בניגוד לישיבת דן, המוניות החדשות, בניין, כנדרש לפי חוק כנוכח ה-מפורסם.

שוב החזירו נהגי השרות מלחמה שערה. ההחלטה נראתה להם מנוגדת לכל כללי ההגיון האלמנטרי. השיקול של משרד-התחבורה גם לא נראה להם אובייקטיבי במיוחד. הם פעלו במהירות, והגישו צו-על-תנאי נגד משרד-התחבורה. „אם מלחמה“, הם אומרים, „אז מלחמה. אבל אך ורק בי-דרכים חוקיות.“

שריר וקייב. ברגע שפנו לבית-המשפט, החלו להשמע בין קולות המלחמה צלילים שונים לגמרי, הלא הם קולות צילצולו הערב של הממון. לכל נהגי השרות נודע שחברת דן הנדיבה מוכנה לעזור למשרד התחבורה לסלק את המיטרד הזה, הקרוי מוניות-שרות, והיא התנדבה מרצונה הטוב לתרום לכל נהג-שרות 20 אלף לירות, כדי שיחליף את מכוניתו, ויצטרף לתחנת-מוניות.

דובר דן, צבי עמירן, מתאמץ מאוד להכחיש את כל הסיפור, ובעיקר את עניין הכסף המוצע. נהגי השרות, לעומתו, מספרים שההצעה שרירה וקיימת, ושחילוקי-הדעות היחידים הם בין הנהגים עצמם. קבוצת מיעוט, בראשותו של פליקס כהן, מזכיר האיגוד, מסכימה להקים תחנת מוניות, ואף ניאותה להתפשר על סכום גלוי באלי של מיליון לירות. עכבר כל שישים בעלי מוניות השרות.

הרוב מתנגד, טוענים בעלי המוניות. „אנחנו נמשיך לעבוד כשרות, ושלא יעשו לנו טובות. אם חברת דן דוחקת מוכרחה להשפיע על אנשים בעזרת כסף, אז שתני סה במקומות אחרים, לא אצלנו. אנחנו נמשיך להלחם על הקו.“

דרכי אדם

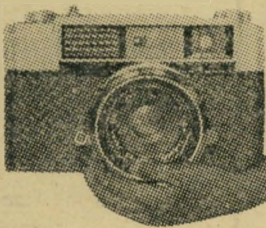
אהבה על החוף

„שלום, אוני“, אמרה רחל מורחיו לשוטר. „אני רוצה להגיד על בעלי, הוא מכה אותי כל הזמן, כדי להכריח אותי להיות במשך (המשך בעמוד 22)

אל תסתכל בנערה!
התבונן במצלמה!
ושאל את הצלם!

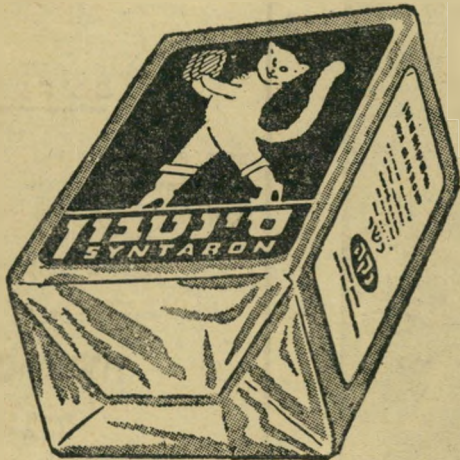
מצלמות וסרטים
מעבדות לפיתוח
ותיקונים.

בן-יהודה 141, תל-אביב

חסכוני ביותר

לנקיון הפסח

סינטבון

הסכונ ללא סכון

למשק הבית

חסכוני ויעיר

פי שלושה מכל

סכונ רגיל

כשר לפסח

תוצרת בי-אר נקה בע"מ • המפיצים חב' נורית בע"מ

מה הם משקפי מגע?

אלה הם משקפים קטנטנים (בלתי נראים) מלוטשים וחלקים מחומר פלסטי (מוצק) ששמים על אישון העין במקום משקפים רגילים.

מעבדה אופטית

„אישון-לנס“

תל-אביב, רח' שניאור 5 (פנת פינסקר). טלפון: 55029.
שעות קבלה: 14.00—09.00.

נשמח לשלוח פרוספקט.

אדית קובץ

מדופלמת לקוסמטיקה מבודפסט ווינה

הסלון המפורסם ליופי

טיפול בפנים

הרחקת שערות בשיטה חשמלית

ת"א, ככר הבימה 2, טלפון 222930

חג שמח לכל לקוחותינו וידידינו